

ГАСУЛЬ Рувим Якович (27. 06. 1889, м. Розиттен Вітеб. губ., нині Резекне, Латвія — 28. 07. 1976, Запоріжжя) — лікар-рентгенолог. Доктор медичних наук (1935), професор (1948). Премії ім. Р. Коха (1922), Берлін. університету (1923). Закін. Берлін. університет (1921, ступ. д-ра медицини). Працював у Берлін. онкол.

інституті (1921–23); ст. н. с., завідувач відділу експерим. радіобіології Ленінгр. інституту рентгенології і радіології (нині С.-Петербург, 1924–27); дир. Казан. рентгенол. інституту та водночас — завідувач кафедри рентгенології Казан. інституту удосконалення лікарів (РФ, 1928–37); завідувач кафедри рентгенології Воронеж. мед. інституту (РФ, 1938–41); у Ташкент. упр. евакошпиталів (1941–43); наук. кер. Київ. н.-д. рентгенорадіол. та онкол. інституту (нині Інститут онкології АМНУ, 1944–45); у 1945–75 — в Одес. (згодом Запорізь.) інституті удосконалення лікарів: завідувач кафедри рентгенології і радіології (1945–71). Наукові дослідження з проблем рентгенодіагностики, рентгенотерапії та біології променевої енергії. Автор нового способу трансплантації органів.

Основні праці

Практическая медицина. Ленинград, 1925; Лечение радиом // Основы терапии. Москва, 1927; Ошибки диагностики легочного туберкулеза. Москва, 1930 (співавтор); Атлас вариантов скелета. Воронеж, 1940; История институтов рентгенологии в СССР. Москва, 1949.

Т. М. Терещенко

Бібліографічний опис:

Гасуль Рувим Якович / Т. М. Терещенко // *Енциклопедія Сучасної України* [Електронний ресурс] / Редкол.: І. М. Дзюба, А. І. Жуковський, М. Г. Железняк [та ін.] ; НАН України, НТШ. — К. : Інститут енциклопедичних досліджень НАН України, 2006. — Режим доступу: <https://esu.com.ua/article-28842>

2001–2026 © Ця енциклопедична стаття захищена авторським правом згідно з чинним законодавством України ([докладніше](#)).